

og Lærerinders Virksomhed med Seminarielærernes, idet de foruden den almindelige Læreruddannelse skulle have en særlig Uddannelse under Hensyn til den Mangel, deres Elever lide under. Man har da altid — i hvert Fald herhjemme — fundet, at de paagældende skulle staa Side om Side med Seminarielærerne i Lønning, men i Virkeligheden er Forholdet nu blevet noget forrykket, navnlig ved Loven af 13. November 1903, hvorved Seminarielærernes Slutningsløn forhøjes fra 3,000 til 3,600 Kr. I hvorel man fremdeles maa fastholde, at de Lærere og Lærerinder, her er Tale om, gerne skulle staa sideordnede med Seminarielærerne, er der dog en lille Forskel. Jeg betoner, at den er meget lille. Disse Lærere og Lærerinder nyde Goder, som Seminarielærerne ikke have. For det første have de fri Bolig, og for det andet have de Krav paa at faa fuld Forplejning ved selve Anstalterne, og for saa vidt de ikke kunne drage Fordel af den fri Forplejning, faa de som Vederlag 400 Kr. aarlig. Derved bliver Forskellen i Løn for Seminarielærerne og de Lærere og Lærerinder, her er Tale om, meget lille. Jeg skal, som sagt, anbefale disse to Forslag, som de foreligge, paa det allerbedste.

Der er ganske vist enkelte Ting, som jeg staar lidt tvivlende overfor, nemlig den omfattende Inspektion ved disse Anstalter. Jeg tør ikke sige, at den er for omfattende, men jeg har Indtryk af, at den i hvert Fald trænger til at blive undersøgt en Smule. Med Hensyn til Forslaget om Lønninger ved Døvstummeanstalterne er der ligeledes en Ting, der er falden mig noget for Brystet. Det er, at Inspektørerne skulle have 600 Kr. særlig som Inspektører og desuden enten fri Bolig eller ogsaa 600 Kr. til Vederlag for Afsavn af fri Bolig. Det forekommer mig, at det er noget, som i hvert Fald bør undersøges. Læser man Bemærkningerne igennem, vil man komme paa Spor efter, hvordan det er gaaet til, at denne Forskel mellem disse to Etater, hvis Lønningsforhold ellers ere ens, er kommen frem for Døvstummeanstalternes Vedkommende. Det viser sig nemlig, at denne Bevilling fra først af i hvert Fald for nogles Vedkommende har været given forud for disse Loves Fremkomst, nemlig paa Finanslovene, og som Følge deraf er det paa en Maade slaet fast, at det skal være saaledes. Lønningsforhold ordnes undertiden under Behandlingen af Finansloven, og det er ikke heldigt, at det sker, thi derved komme af og til Forhold frem, som virke bindende,

naar vi om de samme Forhold faa et særligt Forslag til Behandling her. Men med Undtagelse af disse Indvendinger er jeg fuldt tilfreds med Forslagene og kan anbefale dem paa det bedste. Jeg anser det imidlertid for ønskeligt, at disse Forslag blive henviste til et Udvalg og nærmere eftersete der.

Martin Madsen: Jeg kan slutte mig til de anbefalende Udtalelser, der ere fremkomne om de to foreliggende Forslag om Lønningsforandringer. Jeg finder det naturligt, at disse Skoler nu, ligesom det er sket med forskellige andre Statsinstitutioner, faa deres Lønninger regulerede og fastsatte, saaledes at de ikke længere ere henviste til Finansloven eller til særlige Love, hvad deres Pension eller lignende angaar. Jeg finder det ogsaa naturligt og rigtigt, at de fastsættes i Lighed med dem, som staa dem nærmest i den almindelige Betragtning af disse Institutioner, og det synes ogsaa at være Tilfældet her. Jeg kunde i Virkeligheden have indskrænket mig til dette Par Bemærkninger, idet jeg for min Gruppens Vedkommende anbefaler Forslagene paa det bedste, men jeg maa sige, at jeg naturligvis ønsker at faa dem prøvede i et Udvalg for derved at se, om de ogsaa paa alle Punkter ere affattede i Samklang med Lønningsforholdene ved de Institutioner, der, som jeg før sagde, maa siges at staa dem nærmest. Der er der et Par enkelte Punkter, hvor jeg vil spørge den højtærede Minister om hans Stilling.

Der staar i Forslaget om Lønninger for de ved de kongelige Døvstummeanstalter ansatte Lærere, i § 3, at der tillægges de Lærere og Lærerinder, som efter vedkommende Forstanders Bestemmelse ikke modtage Forplejning — Kost og Vask som for en Elev — paa Anstalten, en Godtgørelse paa 400 Kr. aarlig. Men man kan ikke se af § 2, at Lærerne i Almindelighed foruden deres Lønning ogsaa skulle have fri Forplejning, og det maa jo være Meningen efter denne § 3. Hvis det er Tilfældet, maa man indrømme, at Lønningerne ingenlunde ere daarlige. Der staar nemlig først, at Forstanderen skal have saa og saa stor Løn — der staar ikke noget om, at han skal have fri Forplejning, men kun fri Bolig. Endvidere staar der, at Lærerne lønnes med 1,200 Kr. o. s. v., og der fortsættes derefter: „Desuden tillægges der dem fri Bolig som for en ugift eller, saafremt der ikke kan skaffes dem Bolig paa vedkommende Anstalt, eller de — paa Grund af Gifter-